

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/142/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014330
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122014330.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovince a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 6.9.2022 č.k. 12PP/125/2022-25, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.11.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 6.9.2022 č. k. 12PP/125/2022-25 rozhodol o žiadosti ods. A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody takto:

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom C., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/30/2018 zo dňa 19. 03. 2018, v spojení s uznesením Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/30/2018 zo dňa 14. 10. 2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3Tos/89/2020 zo dňa 22. 10. 2020, a trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T/122/2020 zo dňa 25. 01. 2021, zamietla.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť. Odsúdený sťažnosť následne sám písomne odôvodnil, podaním zo dňa 6.9.2022, v ktorej uviedol, že je autista (čo v hodnotení ústavu nebolo) a každý deň v ústave je pre neho utrpením. Nie je pravda, že už bol vo výkone trestu odňatia slobody a znovu spáchal trestný čin. On bol vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike, odtiaľ bol deportovaný na Slovensko, išiel do väzby a z nej rovno do výkonu trestu. Takže medzi výkonom trestu odňatia slobody v Českej republike a odsúdením na Slovensku, nebol na slobode. Takže vo výkone trestu je prvýkrát, vykonáva si 3 tresty.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutí citovaných v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmiennečné prepustenie a prvú materiálnu podmienku, avšak nespĺnil druhú materiálnu podmienku. Z hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu súd dospel k záveru, že vo vzťahu k odsúdenému neboli konštatované také negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe, ktoré by mali za následok nespĺnenie tejto materiálnej podmienky.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, tu sa sťažnostný súd plne stotožnil so záverom prvostupňového súdu.

Prvostupňový súd na tomto mieste uviedol, že v prípade odsúdeného je riziko recidívy príliš veľké. Odsúdený bol doposiaľ desaťkrát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, pričom z odpisu z registra trestov vyplýva, že vo výkone trestu odňatia slobody nie je po prvýkrát. Napriek tomu, že odsúdený v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody preukazuje svojim správaním polepšenie, jeho zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. Svedčí o tom skutočnosť, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Na jeho nápravu a uvedomenie si negatívnych dôsledkov jeho konania zjavne nemala vplyv ani bezprostredná hrozba výkonu trestu odňatia slobody pri podmiennečných odsúdeniach. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatel'a, nevytvára predpoklady na úvahu o tom, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Na základe správania odsúdeného na slobode má súd za to, že k právne aprobovanému správaniu je odsúdený motivovaný a vedený len v prostredí ústavu počas výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdeného nedokázalo nič motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom na slobode, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony. V prípade odsúdeného preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatel'om trestnej činnosti.

Sťažnostný súd považuje vyššie uvedené závery za správne. Možno však súhlasiť s námietkou odsúdeného, že po výkone trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov v Českej republike, ktorý ukončil dňom 26.6.2020, bol následne prevezený do Slovenskej republiky, kde bol rozhodnutím Krajského súdu v Žiline vzatý do väzby, v ktorej sa nachádzal až do okamihu, keď bol z nej prepustený a dodaný do výkonu trestu odňatia slobody v inej veci. Teda postupné odsúdenia sťažovateľa neboli urobené za situácie, že by sa po výkone nepodmiennečného trestu odňatia slobody, pre dodaním do ďalšieho výkonu trestu, nachádzal na slobode. Táto skutočnosť, však nemá rozhodujúci význam pre zamietnutie jeho žiadosti.

Za potrebné k nespĺneniu druhej materiálnej podmienky je potrebné dodať, že pri vyhodnení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti. Je preto správny postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je menej priaznivá. Odsúdený bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný pre páchanie rôznorodej trestnej činnosti a to v období od roku 2008. Početnosť predchádzajúcich odsúdení, ako i skutočnosť, že odsúdený nepreukázal vytvorenie akýchkoľvek vhodných podmienok, do ktorých by sa vrátil po skončení výkonu trestu a ktoré by nasvedčovali, že zmení doterajší spôsob života, vedú potom k logickému záveru, že predchádzajúce odsúdenia predstavujú veľké riziko v prognóze zlyhania. Ani z jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie, ani z jeho postoja v prvostupňovom a v sťažnostnom konaní, nemožno zistiť čo i len verbalizovanú snahu zmeniť svoj spôsob života, ktorý je sprevádzaný odsúdeniami za rôznorodú trestnú činnosť, nieto ešte vytvorenie podmienok k takejto zmene. Za relevantné k zamietajúcemu rozhodnutiu súdu, je potrebné považovať aj to, že doposiaľ odsúdený nevykonal ani jeden z uložených trestov, z výkonu ktorých žiada prepustiť, pričom u tak recidivujúceho páchatel'a trestnej činnosti, je to dôležitý faktor pri posúdení jeho nápravy. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatel'om trestnej činnosti.

To, že odsúdený je autista a výkon trestu mu spôsobuje utrpenie, sú tvrdenia, ktoré neboli v konaní nijako preukázané.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon. S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.